

Vanskeligheder. Selvfølgelig er dette at tilvejebringe 40 Mill. Kr. en Gang for alle besværligt nok, men set i Forbindelse med Sagens Betydning er det dog en Biomstændighed ved hele Forslaget, og det har ogsaa været fremhævet, at Tilvejebringelsen af de 40 Mill. Kr. maatte betegnes som en ren Lejlighedsforanstaltning. Det har ogsaa stadig været fremhævet, at det er lykkedes at faa Partierne til at opgive deres principielle Standpunkter, saa at de kunde mødes i en fælles Indstilling. Som bekendt har man fra visse Partiers Side ønsket, at de 40 Millioner skulde tages fuldstændig paa de direkte Skatter. Venstre har imidlertid været af den Opfattelse, at det i denne Forbindelse og med den Højde, de direkte Skatter er naaet op til, vilde være uforsvarligt at tage Beløbet som et ekstraordinært Tillæg til den direkte Beskatning, og Resultatet af de mange og trange Forhandlinger, der er ført, og som jeg ikke her skal komme ind paa, er da blevet, at det foreslaas, at de 40 Mill. Kr. tages med 20 Mill. Kr. om Aaret, saaledes at Halvdelen af Beløbet tages som et ekstraordinært Tillæg til alle Indkomstskattebeløb, hvorimod der er opnaaet Enighed om — det var ogsaa et Punkt, der gav Anledning til Vanskelighed —, at Formueskatten ved denne Lejlighed fritages, idet den anden Halvdel af Beløbet tilvejebringes ved Beskatning af visse særlige Luksusvarer. Jeg skal i saa Henseende nævne, at det foreslaas i Forbindelse med denne Valutaordning, at den nylig af Finansministeren omtalte Omsætningsafgift paa Automobiler opretholdes endnu et Aar, saaledes at der derved opnaas 4 Mill. Kr. aarlig, at der sker en Forøgelse af Beskatningen paa Luksusøl, der er beregnet til at indbringe 2 Mill. Kr. aarlig, en Forøgelse af Vinbeskatningen, der skulde indbringe et lignende Beløb, og en Beskatning af Silke og af Pelsvarer, saaledes at denne Forhøjelse af Luksusbeskatningen ekstraordinært skulde give en Indtægt paa i alt 10 Mill. Kr. i de to Aar, der her er Tale om.

Jeg tror, at man fra alle Partiers Side vil sige, at man ikke er tilfreds med den Maade, Beløbet skal tilvejebringes paa, men det betyder jo kun, at alle Partier ved denne bestemte Lejlighed har maattet se bort fra deres principielle Ønsker. Det, der fra Venstres Side giver Anledning til de største Betæneligheder, er dette, at man tager Halvdelen af Beløbet paa de direkte Skatter, men vi ser det som en afgjort Fordel ved denne Fordeling, at man tager Beløbet paa Indkomsten, ikke paa Formuen, idet der jo ikke er Tvivl om, at

er der noget, vi trænger til i økonomisk Henseende her i Landet, er det, at der bliver saa stærk en Opsparingsvillie som muligt, og vi har den Opfattelse, at den alt for stærke Benyttelse af Formueskatten virker svækkende paa Opsparingen i vort Folk. Jeg skal i øvrigt ikke nærmere omtale disse Bestemmelser om indtægtgivende Foranstaltninger, men derom henviser til Ændringsforslaget.

Ved Ændringsforslag Nr. 10 foreslaas det at give Finansministeren en Bemyndigelse til at udstede Skatkammerbeviser til et Beløb af højst 50 Mill. Kr. Allerede under denne Sags første Behandling her i Tinget udtalte den højtærede Minister for Industri, Handel og Søfart, at det var hans Agt i denne Rigsdagssamling at foreslaa en Ordning, hvorved Finansministeren i Fremtiden kunde blive fri for at stifte Laan i Nationalbanken til Dækning af løbende Udgifter. Denne Tanke har vundet Tilslutning fra alle Sider i Udvalget. Man har der ment det rigtigt at optage Forslag herom allerede nu. Hensigten er jo udelukkende den, at man samtidig med, at Staten tilbagebetaler sin Gæld til Nationalbanken, vil hindre, at Staten senere tynger paa Nationalbankens Laangivning eller dens Seddeludstedelse. I Udvalget har ogsaa den Tanke været fremme fra konservativ Side, at man i Stedet for at udskrive 40 Mill. Kr. skulde tage 80 Millioner i Skat for derved at tilvejebringe et Beløb, der kunde ligge som en Kassebeholdning, saaledes at Finansministeren ikke behøvede at trække paa Nationalbanken. Udvalgets Flertal er dog enigt om, at dette at tilvejebringe et saadant kontant Beløb paa 40 Mill. ekstraordinært vilde være en ejendommelig Fremgangsmaade, saa meget mere som her ikke er Tale om en virkelig Gæld fra Statens Side til Nationalbanken, men om Beløb, som senere bliver dækket ved Skatter, for saa vidt det da ligger indenfor Budgettets Rammer, og der behøves derfor ikke ekstraordinære Skatter til at betale det. Her er Tale om dette, at der paa visse Tider i Aarets Løb kan være et Underskud i Kassebeholdningen, medens der til andre Tider er et Overskud. Der var ogsaa i Udvalget et Flertal for den Opfattelse, at har det været vanskeligt at naa til Enighed om at fordele 40 Mill. Kr. i Skatter, vilde det ingenlunde blive lettere, hvis man skulde over til at finde Udvej for 80 Mill. Kr. i Skatter. Dette Forslag har derfor ikke kunnet nyde Tilslutning, men der har været Enighed om at anbefale det høje Ting at vedtage den foreslaaede Ordning, saa-